

यिष्यति PAÑĀT. 136, 8. 9. समाश्रयसासनमिदम् Spr. (II) 1478. — 4) sich überlassen, — hingeben, greifen zu: धर्ममेव ऽश्रयेत् MBh. 3, 1334. 5. संधिम् M. 7, 169. एतच्छ्रयं ऽश्रित्य 215. एतां बुद्धिम् R. 3, 48, 16. धर्मम् 2, 18, 16. Spr. (II) 5663. रौद्रे वपुः Mārk. P. 17, 14. — partic. ऽश्रित 1) in act. Bed. a) an einander gereiht Nir. 4, 13, 6, 8. — b) gelehnt an: भीमस्योरः MBh. 4, 690. शाखां पलाशस्य VARĀH. BRH. 27 (25), 11. der sich in Jmds Schutz begeben hat: जरासंधम् MBh. 2, 576. पादसरोजयुगम् KATHĀS. 48, 135. पादौ 53, 81. ohne Ergänzung Kām. Nitis. 15, 28. Spr. (II) 3752. VARĀH. JOGAJ. 2, 17 in Ind. St. 10, 169. — c) beruhend auf: शेषं द्वैधं ऽश्रितम् Spr. (II) 1878. शेषं देवसमाश्रितम् Kām. Nitis. 11, 40. MAITRAJUP. 6, 9 (wo vielleicht पञ्चवायुसमा ऽ zu lesen ist). — d) bezüglich auf, betreffend: मन्युस्त्यागसमाश्रितः R. 6, 104, 42. प्रबोधचन्द्रिका नाम रामचन्द्रसमाश्रिता Verz. d. Oxf. H. 166, b, No. 370, Z. 25. — e) der sich irgendwohin begeben hat, weilend in, stehend an, auf: देवलोकम् JĀĀN. 3, 187. शालवृत्तम् MBh. 1, 5927. PAÑĀT. 80, 7. पर्वतेन्द्रम् R. 4, 1, 17. पूर्वोत्तरं कूर्मस्य पादम् Mārk. P. 58, 53. तरुमूले KATHĀS. 72, 31. भागीरथी प्राच्यां दिशि so v. a. fließend HARIV. 9518. mit der Ergänzung comp.: दुर्गं (नृप) M. 7, 73. शालस्कन्धं (विक्र्या) R. GORR. 2, 105, 12. गृक्षपृष्ठं (वायस) VARĀH. BRH. S. 93, 24. देशे सुरसिन्धुसमाश्रिते gelegen an KATHĀS. 18, 62. — f) gelangt zu so v. a. theilhaftig: पितुस्तेजो मातुश्चैव ऽश्रिता: HARIV. 5198. eben so समाश्रितवत् Spr. (II) 5875. — g) sich überlassen —, sich hingeben —, zu Etwas gegriffen habend: तत्रधर्मम् MBh. 5, 7148. श्रुतविनयविधिम् Spr. (II) 689. अतिशुद्धो वृत्तिम् 153. दैन्यम् RĪĀA-TAR. 6, 250. आश्रयसमाश्रितवात् PAÑĀT. 87, 23. annehmend, statuierend: प्रमाणवाप्रमाणवे स्वतः सोढ्याः समाश्रिताः SARVADARĀNAS. 131, 19. — 2) mit pass. Bed. a) auf den man sich stützt, den man zu Hilfe nimmt RĪĀA-TAR. 5, 248. — b) ausgestattet mit (instr.): सौन्दर्येणा KATHĀS. 30, 133. heimgesucht von: तृ० MBh. 14, 1605. — c) wozu man gegriffen —, was man erwählt hat: अशिष्यत्वादि लिङ्गस्य पुंस्त्वं चेत् ऽश्रितम् KĀR. 2 zu P. 7, 4, 1. — Vgl. समाश्रय u. s. w.

— प्रतिसमा, partic. ऽश्रित beruhend auf, abhängig von (acc.) MBh. 14, 1159.

— उद् 1) act. in die Höhe richten, aufrichten: उत्सूयौ बृहद्वीर्यिष्येत् RV. 7, 62, 1. 76, 1. यूपम् Ait. Br. 2, 3. VS. 23, 27. ÇĀT. Br. 3, 7, 2, 4. 2. 13, 8, 2, 12. KAUG. 61. LĀTJ. 4, 7, 1. ध्वजम् MBh. 4, 1165. उच्छ्रित्य 1221. उच्छ्रित्यप्रथमं पादम् so v. a. den ersten Schritt thuerd HARIV. 2642. उच्छ्रित्य बाहू die Arme empor hebend MBh. 3, 16842. 9, 15. 14, 1962. R. 2, 66, 17. R. GORR. 2, 39, 45. 57, 25. 68, 51. pass. उच्छ्रियते Ait. Br. 2, 2. ÇĀT. Br. 3, 7, 2, 13. 2, 8. ध्वज उच्छ्रियते MBh. 4, 1018. उच्छ्रियतीति समस्तत्स्फुरड् ह्रस्वणः श्रेणयस्तोरणानाम् PRAB. 26, 7. — 2) med. sich aufrichten, aufrecht stehen VĀRTI. zu P. 3, 1, 89. उच्छ्रियते (उदशिष्यते) दण्डः स्वयमेव Schol. उच्छ्रियस्व वनस्पते RV. 3, 8, 3. अग्निर्दिविस्पृगुदश्रयत Ait. Br. 3, 42. VS. 29, 5. — partic. उच्छ्रित 1) in die Höhe gerichtet, aufgerichtet, empor gehalten ÇĀT. Br. 1, 4, 4, 8. KĀTJ. Çr. 13, 3, 13. ÇĀRKH. Çr. 15, 19, 11. ध्वज R. 2, 43, 10. 99, 14. R. GORR. 1, 5, 9. कृत्त RAGH. 17, 33. KATHĀS. 25, 12. 53, 193. भुज VARĀH. BRH. 27 (25), 7. पाणि Spr. (II) 2914. नेत्रे ऽपह्मणी MBh. 4, 466. aufsteigend, sich erhebend, in die Höhe gehend: शिलोच्चयं शृङ्गैर्बुधिरुच्छ्रितम् MBh. 3, 2487. धूम R. 2, 54, 5. ते-

जसो राशिः Mārk. P. 97, 1. KĪR. 1, 15. VARĀH. BRH. S. 28, 18. कृष्ण erhoben, angeschwollen Spr. (II) 3966. द्वाभ्यां धर्मः स्थितः पद्मामधर्मिन्निभिरुच्छ्रितः auf drei Füßen stehend HARIV. 11315. — 2) hoch AK. 3, 2, 19. 3, 4, 44, 87. H. an. 3, 253. MED. t. 100. शृङ्ग R. 3, 53, 36. Berg 4, 40, 59. KĪR. 5, 1. BULG. P. 2, 2, 1. Baum 30, 44. PAÑĀT. 1, 7, 13 (zu lesen पोन्ननायुतम्). एकाङ्गुलोच्छ्रित Suçr. 1, 238, 12. VARĀH. BRH. S. 11, 33. 24, 9. 53, 16 (höher als mit abl.). 56, 12. 58, 49. 88, 18. वृत्र R. 7, 84, 5. मस्तकोच्छ्रितनासिकाः 5, 17, 29. नात्युच्छ्रितं नातिनीचमासनम् BHAG. 6, 11. — 3) emporgestiegen, zu Macht gelangt, mächtig (von Personen) Spr. (II) 3829. 5336. अत्युच्छ्रित M. 7, 170. Spr. (II) 178. 615. — 4) üppig, übermüthig: उच्छ्रितानां निरुत्ता HARIV. 14367. शत्रु R. 6, 95, 51 (Gegens. दीन). बाहुवीर्योच्छ्रित pochend auf Spr. (II) 3968. — 5) aufgeregt: देशाः Suçr. 2, 451, 5. — 6) gesteigert, vermehrt: = प्रवृद्ध AK. 3, 4, 44, 87. H. an. MED. शास्त्रेतिकासादिभिरुच्छ्रितश्री (सरस्वती) PRAB. 80, 2. gross, ingens: स्वभुजवीर्य RAGH. 9, 20. — 7) hervorgegangen, entstanden: = ज्ञात, संज्ञात AK. H. an. MED. — 8) PAÑĀT. V. 11 fehlerhaft für उच्छ्रितः s. Spr. 2918. — Vgl. उच्छ्रय figg. — caus. उच्छ्रापयति aufrichten VS. 23, 26.

— अश्रयुद्, partic. अश्रयुच्छ्रित 1) aufgerichtet ÇĀT. Br. 10, 2, 2, 6. emporgehoben: ऽकर् MBh. 3, 15735. — 2) aufsteigend, sich erhebend: उर्मिशतानि Verz. d. Oxf. H. 117, a, 11. — 3) hervorragend: वल्मीकानां पङ्क्त्यां यद्येको ऽश्रयुच्छ्रितः VARĀH. BRH. S. 54, 95. शृङ्ग RAGH. 9, 62. — 4) hervorragend durch, sich auszeichnend in (instr.) RAGH. 16, 2. — Vgl. अश्रयुच्छ्रय.

— प्रोद्, partic. प्रोच्छ्रित 1) emporgehalten: कृत्त HARIV. 4977. emporgehoben: बाहवः 10328. — 2) hervorragend, hoch: कूर्म्य Mārk. 76, 19. — प्रत्युद् 1) act. aufrichten gegen ÇĀT. Br. 1, 4, 4, 8. — 2) med. sich auflehnen gegen: स धातुव्यं प्रत्युच्छ्रियते ÇĀT. Br. 11, 1, 2, 6. — 3) प्रत्युच्छ्रित ansteigend ÇĀT. Br. 3, 1, 2, 2. 13, 8, 2, 8.

— समुद् act. aufrichten: ध्वजान्समुच्छ्रियुः BHATT. 14, 11. — partic. समुच्छ्रित 1) aufgerichtet, emporgehoben: यूप MBh. 3, 8064. 7, 2389. ध्वजवती (पुरी) R. 1, 77, 6 (78, 6 GORR.). 3, 29, 3. VARĀH. BRH. S. 43, 7. रथे केतुः MBh. 3, 14434. ऽपताक R. GORR. 2, 87, 24. कृत्त KATHĀS. 18, 403. भुजद्वया R. 1, 28, 25. — 2) in die Höhe gegangen: शोफ Suçr. 1, 63, 11. — 3) hoch MBh. 1, 1114. 3, 11259. R. 2, 80, 20. 4, 41, 40. 6, 96, 5. Verz. d. Oxf. H. 117, a, 22. Spr. (II) 2588. Mārk. P. 54, 18. PAÑĀT. 1, 12, 16. — 4) hoch stehend in übertr. Bed.: ध्वजव्यशः व्यातिसमुच्छ्रितः (वैद्यः) Suçr. 1, 123, 3. — Vgl. समुच्छ्रय, समुच्छ्राय.

— उप 1) act. anlehnen: अमुरा ध्यात्रीपृथिवी उपश्रयन् lehnten an einander TBa. 1, 6, 2. परिधौ ÇĀT. Br. 14, 2, 2, 32. KĀTJ. Çr. 26, 6, 13. — 2) med. sich lehnen, — stemmen: सक्तं मित् उप हि अश्रयताम् RV. 10, 18, 12. वतंसु रुक्मा उपशिष्यपाणाः angebracht an 7, 56, 13. — 3) sich stellen zu, an: उपश्रयमाणस्य विभावसुम् BULG. P. 11, 26, 31. sich bei Jmd (acc.) einstellen, einfinden: उपशिष्ययुः MBh. 3, 10456. उपश्रित्य DUBHTAS. 83, 16 hinzutretend fehlerhaft für उपसृत्य — 4) med. sich gewöhnen an (acc.): स यथा शकुनिः सूत्रेणा प्रबद्धो दिशं दिशं पतितान्यत्रायतनमलब्ध्वा बन्धनमेवोपश्रयत एवमेव खलु तन्मनः — प्राणमेवोपश्रयते KĀND. Up. 6, 8, 2. — partic. उपश्रित geleg an: अयं स कृदि स्तोम उपश्रितश्चिदस्तु RV. 7, 86, 8. पुष्करपर्णे gelehnt an, liegend auf TS. 5, 1, 4, 4. 2, 6, 5, 9. दिवं रुद्रा उपश्रिताः VS. 16, 56. KĀTJ. Çr. 26, 6, 19, 21. —